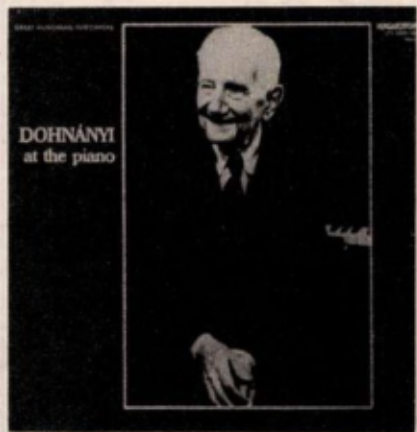

Heti ajánlat

lag kevés felvétel maradt fenn, s az sem mindig a legjobb minőségű. Azokból a felvételekből állították össze a hanglemezek anyagát, melyek rendelkezésre álltak s viszonylag a legépebbnek mutatkoztak — kisebb technikai korrekciók így is elkerülhetetlenek voltak —, s melyek a lelegevonebben őrzik az előadó játékaának utánozhatatlan tempóját és színeit. Dohnányi játéka annyira a pillanat varázsával hatott, hogy viszonylag legjobb minőségű felvételeit hallgatva is csak elképzelésünk lehet arról, milyen is lehetett az előadása élőben. Érdekes,

de mindig a hibátlan felvétel ad erről képet. Olykor éppen a „zene-gép” torzításai mögül rémlenek ki azok a részletek, melyek az élő hangot felidézni képesek bennünk — mint például a Schubert keringő-változat és a Liszt-mű esetében. Segíti a felvétel élővé tételét az is, hogy itt-ott hallhatjuk az előadás végén felhangzó tapsot, s Dohnányi szavait, amint a „ráadást” beköszörli. Öröm végighallgatni Dohnányi Ernő változatos programját s külön öröm saját műveinek előadójaként is megismerni az idős mestert. A hanglemezt Vázsonyi Bálint és Kocsis Zoltán szerkesztette. (Hungaroton)

Szepesi Attila

FURFANGOS CINTULA Móra Ferenc meséi

Kislányom első meselemezein édes-kés dallamokkal kísért tanmesék voltak, mint a Jancsi és Juliska mézeskalácsháza vagy a Mérgező Mackó pórus jár. Megvettük őket, mert más nemigen lehetett kapni. De néhány éve megváltozott a helyzet. Egymás után jelentek meg a Benedek Elek-, Illyés-, Grimm- és Andersen-mesék, s arra is rájöttek a Hungarotonnál, hogy érdemes lemezeire átmenteni a legjobb gyermekhangjátékokat is (A kis Mukk, A fájós fogó oroszlán). A mesék feldolgozása, dramatizálása is sokat javult, s végre az előadók is a természetes, s nem a „gyerekeknek szánt” hangjukat használják.

A legújabb meselemez, a Móra Ferenc-meséket tartalmazó *Furfangos Cintula* (a Móra-sorozat második darabja) méltó párja a Benedek Elek- és Illyés-lemezeknek. Ezeket a meséket, bár egy elmúlt világban játszódnak, a hatéves gyerek is megérti, és a felnőtt is mulat rajta, s bár mindegyikben valamilyen emberi gyarlóság lepleződik le, mégsem érezzük őket didaktikusnak, mert az író — mint a Gyevi-tör-

vény Mátyás királya — igazából nem büntet, csak kinevetteti a fősvénységet, kivagyiságot, önelégült butaságot. Ezekben a mesékben az igazságszolgáltatás egyúttal csínytevés is (Furfangos Cintula, Csirigán szomszédjai), márpedig a csínytevésben legtöbbször a felnőtt világ zsarnoksága ellen lázadó gyermeki igazságérzet nyilvánul meg, s ennek az igazságérzetnek Móra Ferenc nagyapokorában is birtokában volt. Van a Móra-írásoknak egy érzelmesebb, néhol önsajnálatató rétegük is, de az erről a lemezeiről kiszorult — s ezért külön is nagyon jónak érzem a válogatást. A meséket hanglemezeire írta és rendezte: *Solymosi Ottó*. (Hungaroton)

Baka István

Kiállítás

AZ ERDŐ NÉPRAJZA Néprajzi Múzeum

Mennyi, az átlagos kiállításlátogató előtt ismeretlen kincs — tárgyi emlék, rajz, fotó — rejtőzhet a múzeumok raktáraiban! Mennyi csak a Néprajzi Múzeum polcain, dosz-sziéiban is — hiszen az új állandó kiállítás összeállítója, dr. Hegyi Imre a bőség zavarával küzdve válogatta ki a fotótár 280 ezer archív felvétele közül azokat, amelyek az ember és a fa, az ember és az erdő történeti viszonyát mutatják be.

Hogy mit jelent számunkra az erdő, a fa ma, a műanyagok korában is, azt egyetlen, szobánkban körülhordozott pillantás bizonyíthatja. A régi paraszti gazdaságokban pedig az sem volt ritka, hogy a jövedelem nagyobb részét az erdő biztosította, s csak a kisebbet a földművelés, állattenyésztés. Törvényszerű, hogy kialakult „az erdő néprajza” és folklórja, s az is, hogy ma, amikor a természetes anyagok iránti érdeklődésünk újra növekszik, nem feledkezhetünk meg a gyűjtögetés, fakitermelés, vadászat, a fafeldolgozás régi népi eszközeiről, technikai fogásairól sem.

A kiállítás tematikusan csoportosított fotói és tárgyai több oldalról mutatják be azt az apáról fiúra hagyományozódó kapcsolatot, amely megteremtette a maga hiedelmeit és megteremtette a természettel közvetlen közelségben élő, minden apró jelből olvasni tudó, a maga módján teljes világképet teremtő embertípust.

A kiállítás egyébként a múzeum fotóarchívumát bemutató sorozat első rendezvénye.

P. Szabó Ernő